

hellere vilde nøjes med denne Lov end ingen Lov at faa og det saa meget mere, som Lovforslaget jo gaar ud paa, at Loven kun skal gælde i 3 Aar. Man kan altsaa sige, det kun er et Forsøg, og hvis Forsøget ikke lykkes, er der ikke sket noget, saa have vi ikke længer nogen Lov, eller vi kunne da faa en Lov, der muligvis bliver bedre end den, der nu udgaar fra Rigsdagen, hvis den nu bliver vedtagen. Man kan da ogsaa tilføje, at en Del Gavn kan den da gøre, hvis Autoriteterne og Politiet fuldt ud tage sig af Forholdene og søge at komme de Forhandlere til Livs, som ville gøre sig skyldige i bedrageriske Forhold. I den Retning kunne Autoriteterne saa temmelig stor Indflydelse og gøre meget for at forbedre Forholdene, ligesom ogsaa Undersøgerne og andre ville kunne gøre meget i saa Henseende. Det, der til Slutning, har bragt os til at resignere, er i øvrigt, at vi jo have opnaaet Enighed i hele Udvalget, saa at vi i Enighed gaa til at anbefale nærværende Lovforslag. — Til Slutning skal jeg omtale det eneste Vædringsforslag, vi have stillet, og som Udvalget med Justitsministerens Tilslutning har været enigt om. Man kan jo sige, at Lovforslaget i Grunden deler sig i to Afsnit, det første og det andet Afsnit. Det andet angaar Straffebestemmelserne, og der kan vel ikke være Tvivl om, saaledes som det ogsaa er bemærket, at den Omredaktion, der er foretaget i § 5, gør Meningen af Paragraffen klarere, end som den kom fra Folketinget, idet det som Regel her er blevet fastsat, at der skal Fængselsstraf til, naar der begaaes Snyderier. Med andre Ord, naar Folk ligesom snyder, komme de i Fængsel, og det ikke alene de, der i bedragerisk Djemed eftergøre Levnedsmidler, men ogsaa de, der handle med dem, vel vidende, at det er daarlige Væarer, de handle med. Som jeg bemærkede før, dette er blevet klarere udtrykt, at de, der bevidst snyder, skulle straffes med Fængsel. Derimod har man for at imødekomme de humane Ønsker, for at gøre Lovforslaget saa humant som muligt, tilføjet et sidste Punktum i Paragraffen, der gaar ud paa, at dog kan under særlig formildende Omstændigheder og for første Gang begaaet Forseelse Straffen gaa ned til Bøder. Mere human kan man dog ikke godt være i den Ret-

ning. Naar Folk ikke bevidst snyder, og det er første Gang vedkommende forhandler eller eftergør saadanne Levnedsmidler, have Domstolene altsaa Adgang til at tage Hensyn til de formildende Omstændigheder i saa Henseende, og man kan ogsaa være stifter paa, at Domstolene under saadanne Omstændigheder ville tage Hensyn til formildende Omstændigheder. Efter min Mening kan man saaledes ikke godt tænke sig et humanere Lovforslag overfor de handlende end dette. Kun gaar det desværre ikke vidt nok overfor Konjumenterne. Jeg skal altsaa tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale denne Paragraf til Vedtagelse og til Slutning ogsaa Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling. Det, jeg kan sige, er, at Lovforslaget kunde være bedre, men som det er, er det ogsaa brugeligt, og i alt Fald er det godt som Forsøg. Jeg vil derfor anbefale dette Ting at vedtage Lovforslaget, som det foreligger med denne Vædring.

R. Jørgensen: Ved 1ste Behandling af dette lille Lovforslag bad jeg om, at der maatte blive taget fat paa det saa lempelig som muligt. Jeg kan ikke andet end takke de øvrige Medlemmer af Udvalget, fordi de ere komne mig saa meget i Møde, at vi have funnet enes om kun at forandre en enkelt Paragraf i Lovforslaget. Det er jo ikke nogen stor Vædring, der her i det hele taget er gjort, idet man i Stedet for, som der stod i Paragraffen, da den kom fra Folketinget, at Straffen var sat til Bøder, der kunde forhøjes til Fængsel, har sat Fængselsstraf i Almindelighed, der kan nedvættes til Bødestraf. Tillige er det jo i vort Vædringsforslag fastsat, at ikke alene den, som forfalster eller eftergør Levnedsmidler, men ogsaa den, der forhandler Levnedsmidler, og som er vidende om, at de vare forfaldede, kan isalde den paagældende Straf. Det er noget, som alle ere enige om burde være med. Jeg havde haft det Haab, at denne Paragraf med en saa lempelig Vædring, som her er foreslaet, maatte kunne have vundet Bisald ogsaa hos Medlemmerne af Folketingets Udvalg angaaende denne Sag, og jeg har ogsaa hørt Øringer i den Retning, men jeg er i Dag bleven gjort opmærksom paa et enkelt Punkt i Vædringen,